

שיעור הגואלה

הגליון השבועי עז ימות המשיח

303

ערש"ק פרשת חוקת, ד' תמוז ה'תש"ס, (7.7.00) חודש הגואלה

חדשנות טובות

ערכת מי הפלא ו-7 מצוות

■ שמע "מי הפלא" הגיע גם לאלו מות העולם. ביוםות הרב מאיר ביטון והרב לוי יצחק גינזבורג הופקה ערכה מרישמה ביוטר המכילה בקבוק עם "מי הפלא" של הרב שטי"א מלויוואויטש מלך המשיח. הערכה שזה עתה החלו בהפצתה בח"ל מיום עדות בעיקר לגויים וכוללת גם עלון הסברא מעוצב, על 7 מצוות בני נח בשפות השונות. בדברי ההסבר בעולון נאמר, כי הדרך לקבלת הסגולה הנפלאה שבמים, היא ע"י קבלת החלטה להוציא במצוות כאשר ביחס לאלו מות העולם הכוונה היא ל-7 מטריות המצוות לישראל הכוונה היא ל-7 מטריות המצוות.

עדכון לפקס ב-770

■ בבית מדרשו של הרב מלך המשיח של"ו בני יורק, הותקן מכשיר פקס' וניתן לשילוח באמצעותו בקשרות ברכה הנאספות במקומות מיוחדים - 770" על מנת למסורן לרבי שטי"א מלך המשיח. מס' הפקס' המעודכן: 06-692-4939.

מעלי תהילים

■ משפט דין בcpf קוראת להצטרכן מעגלי אמרות תהילים מיוונית, לזרעו התגלות הרבי שלטי"א מלך המשיח, למניעת מסירת שטחי ארץ ישראל ולהברות בטחון עם ישראל. המעוניינים להצטרכך ייאלו להתקשרות טל': 06-692-4003

שידורי זמן הגואלה
בימי חמישי-ב- 21:00
טל': 03-658-4633

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חיש נצחים, אבל כפשוטו ממש

כלנו הינו באותו חגיגת מתוקשרת, עדים לאוֹת הכרזה האלוקית שלא ניתן להשכיחה או לסתת ממנה, הכרזה שתושמע לנצח: "יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

משה רעדיא מהימנא, בו עתיד להיות מוכרע גורל עמננו, אומר ה' למשה רבינו: "אל תירא... כי בידך נתתי אותך". כבר נתתי מתי? כבר כבר לפני 440 שנה, כן באוֹת הרגשה מתוקשרת, כבר אז קבעתי. חז"ל מספרים שעוג עקר הר ענק של ג' פרוסאות וביקש להשלימו על כל עם ישראל. נטל משה רבינו, רומח של עשר אמות קפץ עשר אמות והוא עצמו עשר אמות והכה את עוג בקורסומו שנפל ונמחץ תחת החר ומטה.

הכרזה שכולנו היינו עדים

כבר במאמריו הראשוני הכריז הרב שטי"א מלך המשיח כי תפקיד דורונו החביב, דור השביעי, הוא להמשיך את עיקר השכינה לעולם הזה לעשות לו ית' דירה בתהтонים. בהמשך, אמר שדורנו זה זוכה להרים נצחים, נשומות בגופים פשוטו ממש וכן ננסים לגואלה. גם כאן התיציב עוז, שהתקשה לעכל שאכן הנה זה מלך המשיח בא"ו ועוד "ברוב שירה זומרה", וניסה למנוע את כניטתו לארץ טוביה ורחהבה.

גם כאן עקר עוג הר ענק של ג'... אלא שהפעם לא של ג' פרוסאות אלא של ג' תמוז, כשהוא מנסה להטילו ולהעירים עליו שאלות וספיקות. ולכל המודאגים: התורה מבירה - עוג כבר הוכרע - בידך נתתי אותך - כבר נתתי אותך. אלא שהפעם, כולנו היינו שם באוֹת הרגשה מתוקשרת, כולל היינו עדים לאוֹת הרגשה אלוקית שלא ניתן להשכיחה, לבטלה או לסתת ממנה, הכרזה שנשמעה כבר בכל סדר ההשתלשלות ותושמע לנצח: "יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

תחלתו של הסיפור באותו חגיגת גודלה ומתוקשרת שעשה אברהם אבינו לרגל "ברית מילה" לבנו יחידו, יצחק אבינו. שהרי הבטיחו הקב"ה: "ולורע נתתי את הארץ הזאת מנהר מזרים עד הנהר הגדול נהר פרת" והנה זה מתחילה להתרחש.

בין גודלי הדור שהוחמו היה גם עוג מלך הבשן, שהתקשה לעכל את השממה וההמולה - "מה כל רעיש" שעשו אברם, לילג, ביכולתי לשוחק את התינוק הזה באכבעי הקטנה!

היה ברור שהויכוח לא על מידים וגודל אלא, עפ"י מה נקבעת המציאות - הבטה אלוקית עתידנית או "מצומנים" טבעיות.

העיר לו הקב"ה: חיד עוד תראה צאצאים יוצאים מתינוק זה ווסף נופל בידיהם!

שנתיים על גבי שנים, נראה היה שדווקא עוג מלך הבשן לא הפריז. צאצאיו של יצחק ירדו למצרים, ירידה אחר ירידה. רבים מהם נמרקוו ליאור, מתו בעבודות הפרק, נטמו בחוממות הבניין, או מתו בשלותםימי האפליה.

השבת בא הסיפור לקיצו

כל אותן השנים הביט בהם עוג מלמעלה, כשהוא סופר לאחריו את השעות שנטורו לצאצאי אותו תינוק. שהוא נוכח כי נצחים ישראל בכל אופן מתקדמת לעברו, הוא יצא עם כל עמו למלחמה כדי למנוע את ניסחם לאוֹת טוביה ורחהבה.

השבת בא הסיפור זהה לקיצו. לקראת המפגש הגורי בין עוג לבן

מתורתו של משיח

משה אהרון ומרים

עצמו בצד, ומוסר נפשו למען בני ישראל. בשעה של צורך לקרב לבן של ישראל, וגם של פחתם שבפחדותיהם, לאלקות - מניח רוחה 'ישראל את עניינו וממלמד את בני ישראל אל' ב'ת', ואכן - בשעה שנסתלקו אהרן ומרים, אין מי שיטפל בדבר, פונה לראש ישראל להעתיק בעניינים אלה.

וההוראה לגבינו

נאמר הרוי ב"תניא" "ישש לכל איש ישראל ניצוץ של משה רבנו. מהוה, איפוא, האמור כל ישראל: למלות שיש לכל אחד עניינו ותפקידו - הרץ כהשוכר" הבהיר שזכוכתו של מרם" וחסימת סכנה של העניינים שבזכוכתו של אהרן", קיימת סכנה של נחשים רפואיים ועקבבים" - ונדרש אז כל אחד שיזהר הוא את הבהיר ואת העניינים - מכל' להרהור אם הדבר מתקפיד או לא.

גם זה שעלה עצמו אין לו לחושש כלל מ"נחשים", רפואיים ועקבבים", מושום שיש לו צלם אלקים - בכל זאת, לאחר שלאחרים קיימת הסכנה, ואיין נאים בשיטה אהרן ומרם שדואגים למנעו את הסכנה - הרי זה ענין של פיקוח נפש והוא חייב לדאוג לכך, שייהיו גם המן, גם העניינים וגם הבהיר.

וכשadam יותר על עצמו ולא עיין אם זה תפקידו, ויקרב ישראל לאביהם שבשמים - יקרב 'ה' אותו ואת בני ביתו, יתן להם את הדורש להם, ועicker הכל - בזמנים ייעשו לי מקדש", מצוה המוטלת רך על הצבור, אנשים ונשים, שאז יהיה "ושכנתית בתוכם" - בתוך כל אחד ואחד בישראל. (משיחת י"ב תמוז, תש"ג)

דבר שלא נאמר לגבי אחרים. ע"י אהבה זו לכל הבבויות עורר גם בקרבם תשוכה למצות, גם שלעצמם היו רוחקים מכך. לפיכך היו עניינים בזכות אהרן, שכן בכל דבר קיים הנוהג של "מדה נגד מדה" ומאחר שהיה אהוב את חבריו בליך הולקה כלשדי - "המשך" את ענייני הבהיר שתקיפו את כל בני ישראל במדה שווה.

מרמים הייתה - הרוי 'פועה' (סוטה יא, ב) שהתמסרה לגדיל התינוקות במצרים. - "למה נקרא שמה מרומים?" - לפי שהיתה בזמן המר של קשי הגלות והיולד מושיען של ישראל, וע"י כך ביטלה לא רק את גורת פרעה, כי אם גם את גזירת עמרם - למלות שהיא לעמרים נימוק לגזרתו.

מרמים فعلה במסירות-נפש להכנת הילדים שיאמרו: "זה אל-וְאָנוּהוּ", דור שיקבל את התורה. בזכותה היה, איפוא, הבהיר, שהרי עניינים של "מים" הוא הבאת והנחתת התורה למקום נමוך, גם לאלו שהם בקצה המhana.

עבדתו החדש של משה

כשנסטלקו אהרן ומרם - נסתלקו ענייני הבהיר והבהיר, וחזרו בזכותו של משה. מכאן הכרה לומר שמשה החל ב"עבדה" חדשה. למלות שעוניינו לכשיערכו היה - ה"עבדה" של רוחה ישראל (מן), החזירה ה"עבדה" החדשה גם את העניינים והבהיר.

הסימן האמתי של רוחה ישראל הוא זה שאינו עוסק רק בעבודה השויכת לו בעצם, אלא בשבשה של הכרה, לצורך השעה, הוא מניה את

במדרשי חז"ל הקשורים בפרשת השבעה, מסופר שלוש המנתנות להם זכו ישראל במדבר: עניini הבהיר, הבאר והמן הי בזכות אהרן מרם ומשה. ענייני הבהיר שהקיפו וליוו את ישראל היו נחשים - היה בזכות מרם והמן נינויו - היה בזכות משה. כשאהרן ומרם מתו הסתלקו - ניטלו ענייני הבהיר והבהיר, אך הוחזרו לאחר מכן בזכות משה.

קשרים אלה: בין המן ובין משה, בין ענייני הבהיר לבין אהרן ובין הבהיר לבני מרים, אינם סתמיים אלא נוגעים מקשר פנימי מהותי בינויהם.

מנהיגות אמיתית

משה היה רוחה ישראל והזין כל אחד לפיו ערכו, כפי המופיע במדרש شبשעה שהיה רוחה את צאן יתרו היה מאכיל את הקטנים במרעה רך ואת הגודלים במרעה קשה. 'מרעה' דרש התאמה לפניהם ודרגתנו של כל אחד. לפיכך המן, כ"מאכל" הנקלט בפנימיות האדם - היה בזכותו של משה.

אהרן היה "אוהב את הבריות" (אבות פרק א, משנה י). ככלומר: הוא אהב גם את אלו שאינם אלא "בריות", וכן נאמר על אהרן" (במדבר, כ, כת): "זיבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל",

לוח השבת

פרשת חוקת	
הדלקין מוצשיך	
ירושלים 8:30	7:13
תל אביב 8:33	7:28
חיפה 8:34	7:21
ניו יורק 9:29	8:12
הפטורה: יופח הנגלייה יבור חיל וו' שופטים יא א - ל' פרקי אבות: פרק ה הימים נפ"י שנון קין	

פרשת חוקת

כח את המתה (במדבר כ, ח)

זה שאמר הכהן (טהילים קי, ב) "מתה עוזך ישלח ה' מצין", זה המתה שהיה ביד יעקב אבינו, שנאמר (בראשית לב, יא) "כִּי בַּמְקֻלֵּי עֲבֹרְתִּי אֶת הַיִצְׁדָּקָן", והוא היה ביד משה שנאמר (שמות ז, יי) "זאת המתה הזה תקח בידך", והוא היה ביד כל מלך וממלך עד שחורב בית המקדש. וכן עתיד אותו המתה ליםיסר למלך המשיח, וכן עתיד לרודות בו את אומות העולם, لكن נאמר "מתה עוזך ישלח ה' מצין". (ילמינו)

ויקלו משה ואהרן את הקהל אל פנוי הסלע (במדבר כ, ב)

אמר רבי חונינא, כملא פי כבירה קטינה הייתה פותח, שימושה הוא ישראל וכל עומדים בה, אלא מכאן שהחזקיק מועט את

רוז' ני' האגדה למשן
הגאולה האמיתית והשלמה
עורך: הרב זמרונו ציקן,
כתובת: דיזובג הגבול, 38,
בת ים, נער הגאולה.
ת.ד. 3084-658-3, טל' 03-658-4633
E-Mail: geula@inter.net.il
www.moshiach.net/blind
ח- ננק' דודאר
4-16896-5
תרומות, הנחה והקדשה.

דבר מלך

ישנה התגלות משיח

...כבר נסתינו ונסלמו
כל ענייני העבודה
ועומדים מוכנים לקבל
פni משיח צדקנו, הרוי
בימינו אלו נתבטלו כל
המניעות והעיכובים וכו'
וכיוון שכן ישנה (לא רק
המציאות דמשיח אלא
גם) התגלות דמשיח.
(תורתו של משיח)

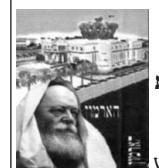
ברכות מזל טוב

למשפ' הרוב מרדכי ורعيיתו שיחיו גל
בחכנס בנם הת' משה אברהם שי"
למצותה, בברכה להיוות ח"ל: חסיד,
יא שמים ולמדון, בברכת הרבי
שליט"א מלך המשיח

אתרי משיח באינטרנט

שיחת הגאולה
www.moshiach.net/blind
ופרצת קיבוצים
www.ufaratsa.org
אוצרו של משיח
www.otzar770.com
ষידור חי מ-770
www.770live.org

ארמן למלך המשיח

לפנ' כ-9 שנים, חורה
הרביה מה"מ שליט"א
להסדר י' וושא' יביבון
שבכולתו להתחיל בלבנט
ארמן למלך המשיח.
ואה להלהה!
www.the-palace.co.il

ニסイム גלויין!

היום יותר מותמיד, רואים ניסים
ולוים בפניה לרב שיליט"א
מליבו באוטויש מלך המשיח.
בקשת ברכה, עצה והדרכה.
חייב לברכה: 03-658-4633
לפוסם בקובץ דידיים וחבירים!

רפלואות עכשוו

כל העלומות והסתורים נהפכים לטוב

لتודרכמתם היה זה בדיקת כרך י"ד שנפתחה בעמוד תקכ"ב באחת השובות: "והעלמות והסתורים וזה גם מה שכתב אודוטם איננו אלא עניין מודומא... ובפרט שנמצאים לנו באותו החודש ובאותן ימים דנה הופך הוא שכל העלומות והסתורים נהפכים לטוב הנרא והנגלה".

ר' דיין חשב מהירות לבית הרפואה וטיען בפני כי "אני בראי"- בתקיפות הוא נתן לי לשנות מהמים הקדושים של הרבי שליט"א מלובאוייטש מלך המשיח - והלך לבתו.

היהתי בחתלבתו גולחה והתקשתי להאמין. החלטי להתחליל לקרוואת הילים כשאנו מתחילה במסדרון הממלוכה.

בעוד קורא הבחנתנו לפטע שהכאב גדול שהוא לי כל העת, נעלם. התחללי לחדיגש "אדם חדש".

נגישתי לדוכן האחיזות והודעתית שבבקור אין עוזב, (הן הוי בהלם). בבורק הגיעו הרופאים, והסכימו לשחררני רך אם אחינום וכי.

לא הסכמתי לחתום אך הגענו לפשרה אם אסכים בבדיקה של - הכנסתה צייר דרך האף לריאות. הסכמתי, ערכתי את הבדיקה ופניתי לבגתי.

הרשותני נהדר, פניתי לעיסוקי היום-יומיים, בניהול חברותנו חברת "מייד". בירכת הוגמל, בדקתי מוחות ותפיפין (התפיפין אגב, היו פסולות וחולفات למהדורות 4x4). לאחר כשבועיים פנים אליו רופא המשפחה ובקש שאחזרו לבית הרפואה, אך הוא בקש כי יעשה לפחות בריא, אך הוא בקש כי יעשה לפחות חזה נוסף ב��ופת חולמים. הסכמתי, עשתית צילום חזה בו התברר כי הריאות בסדר גמור וכי הנני בריא לחלוין, ב".ה. כמו שהרב שיליט"א מלך המשיח אמר.

אהוד חיבת בסלון האווירי

בחי היום יום עוסק אחד חיבת מקריות שמואל, בניהול חברות "מייד" שבבעלתו, בניינים מודלים לרפא"ל ולהבות נוספות בארץ ו בחו"ל.

הקשר שלו עם אנשי חב"ד היה באטעןות עמיהו למקרה ר' יצחק דיין, לפני שנשניתים התברר שקשר זה סייע לו גם מעבר לתחים המקרים.

"לפניהם, חשתי לפטע כאבים עזים בחזה. פניתי לרופא המשפחה שנתן לי תרופות אך הכאבם לא שככו. בשעות הלילה, כאשר כמעט ולא יכולתי לנשום הוא הפנה אותי לבית הרפואה "רוטשילד" לחולקה המנוחת על ידי בתחום הריאות.

ערכו עלי כמעט כל בדיקה אפשרית ואושפזתי במחלקה מקבילה (לא במחלקה של).

לאחר מספר ימי אשפוץ, החלו רפואיים המכלה לטפטף" ל' כי אין מדובר בדלקת ריאות- הראו לי צילום של גוש ענק בರיאה העליונה והחלו לרמזו... שמצויב חמור מאד..."

אותוليلיה הקשה בחזי. כמעט ולא יכולתי לדבר- התייחס המומים ונגען, חנק ממדימות.

אשרינו ואני החלטנו לננות בפריז, ליד אחד מדמויות ידידונו ר' דיין יצחק ולבקש את עזורתו.

התברר כי הוא לא בבית אך אשתו ארירית הבטיחה לכתוב עבורה באגרות-הקודש (כבר הספרתי לשימושו ממנה על כך) וביקשה שתוחזק בעוד מספר דקוק. כשהשתקשרנו שוב ענתה לנו אירית, כי בתשובה באירוע הקודש (רכ"ד עמ' תקבב) מוביל על כך שהכל רק "מדומה"? אבל בקשה שנמנית לעלה. כשר' יצחק הגיע ושמע ממנה את הסיפור, הוא החליט לננות שוב ולבקש ברכה עבורי. הוא ניגש לארון הספרים, עצם את עניינו הכרית את הכרזת הקודש "חי אדוננו" ומשך את רך האגורות קודש שהזדמן לידי.

שלימונות הארץ

עם עמותת "פיקוח נפש" קונגרס הרובנים למען השלום, ת.ד. 56131 ת"א

בימים אלה נשלו לבתי הכנסת ברחבי הארץ מטעם עמותת הרובנים "פיקוח נפש" מודעות ובhem פסק דין החתומים ע"י 300 רבנים שתוכנן כדי להלן:

לכל אלה שבchezבם בעוד מסירת ابو-דיס הטילו מצור ומזוקע על ירושלים הרים סביבה לה" מול אובססיה מטורפת

אמת אלוקית נצחית אחת!

כב' רבני ישראל מגישים זהה: דבר ה' - זו הלהכה

בשולחן עורך אורח-חיים הלות שבין שים ש"ט ע"י כתוב מרן המחבר: "עכ"ם (גוים) שצרכו על עיירות ישראל אם בא על עסק ממון אין מחולין עליהם את השבת. בא על עסק נפשות, ואפילו סתם, יוצאים עליהם בכל זין ומחולין עליהם את השבת. ובעיר הסמוכה לספר אףלו לא בא אלא על עסק תנין וקש מחולין עליהם את השבת".

בהגעה כתוב הרם"א ואפ"י לא באו עדין אל רצוים לבוא". בש"ע הרוב בעל התניא (שכ"ט, ו') "ובעיר הסמוכה לספר אףלו אין יルドו עסקי תען וקש מחולין עליהם ומשם תהא הארץ נוחה ליבש פניהם".

והוא עפ"י רשות עירובין מ"ה, א. ד"ה ספר זהו לשונו: עיר שمبادלת בין גבול ישראל לגבול האומות, יוצאן עליהם, שמא ילכו, ומהם תהא נוחה ליבש פניהם.

ברור מפסק הדין בשולחן-עורך שבעיר הסמוכה לספר אףלו באים הנכרים על עסקי קש ותבן (טונינים שורצים שלום ולא טוחנים), יוצאים בכל זין אין אףלו בשבת. אף שיזהו רוק ספק פיקוח נפש, כי אולי באמת רוצחים שלום. הרוי כשםדובר בספק פיקוח נפש של בני ישראל ואפילו בספק ספיקא מחולין את השבת. כי אסור לגורום לכך אףלו בספק ספיקא שהארץ נוחה ליבש פניהם.

המצב יכול באות וקדוש זהה יותר חמור מוחצב המתואר בש"ע, ומכמה סיבות:

א. היישובים והעיירות עליהם מדברים שרצוים "למען שלום - כביכול" להעביר לנרכirs אינם רק עיירות הסמוכות לספר אלא הן בעצם עיירות הסמוכות לספר אלא הן עצמן עיירות ספר.

ב. הנרכirs שבאים, אינם באים על עסקי תען וקש אלא אומרים בפירוש שרצוים את ירושלים, רملלה, לוד, יפו והಗן.

ג. מדיניות המשולשה בארץ הקודש כיום היא לה לא תהיה לחתה להן על מנת של כסף, ביום חמוץ המשוכנים את כל תושבי ארץ ישראל ע"י פתיחת הארץ פניהם. וא"כ הרוי זה ודאי פיקוח נפש ולא ספק. שחדין בשולחן עורך (אין תולקן על זה) שייציאן עליהם בכל זין ומחולין עליהם את השבת שלא תהא הארץ נוחה ליבש פניהם.

הרבה שואלים "האם מותר עפ"י הלהה לותור על שטחים תמורה שלום?" ולפי דעתנו יש בזה טעיה מכונת.

ובאם השאלה היא אמיתית יש לשנות את הנוסח ולשאול "האם מותר לס肯 את העם היושב בציון ולהכניסו למצוב של פיקוח נפש ע"י העברת ישובים של הספר לנרכirs, ולקלבל בתמורה (במקורה הוטוב...)" פישט ניר!!!"

רואים כעת לדאボנו, שرك הדיבורים על העברת ישובים לנרכirs, גורמים לשונאי ישאל להרים ראש, ופוגעים ר"ל ביורדים בכל ארחה'ק בית שאט, מפחיד רך להלעתה על הדעת מה יהיה ח"ז אם תוציאו הכתוב העברת היישובים של הספר.

התורה שחייבת "תורת חיים", נוחנת השובה לכל שאלה בחיי יום, ובודאי בשאלת מה השובה ועקרונות הנוגעת למילוני היהודים כ"י. י"נו פסק דין ברור בשולחן עורך, המאייר לנו את הדין איך צריך לנהוג עפ"י התורה, ופסק הדין הוא שאסור בשום אופן להעביר חלקים מארץ ישראל לנרכirs,

משמעות סכנה ופיקוח נפש לעם היושב בציון, כן".

פסק-דיין!

"נכרים שצדו על עיירות מישראל", או אם זו עיר הסמוכה לספר איזי, "אפילו אים אינם רוצחים לבוא אלא עסקי קש ותבן", ואפילו אם רך ממשח ציון בבניה", כسوف-התייבות הם: חנ"ה!

פרפראות וرمזים בגאולה

משמעות ציון בבניה (مبرכות הפתורה)

ברכת "רחם על ציון" שבഫטרה, מסתימית במלחים "משמעות ציון בבניה", כسوف-התייבות הם: חנ"ה! שם אמו של הרבי שליט"א מלך המשיח, אשר בבנה אכן משמה הקב"ה את ישראל, עבשו מ"ש.

שלומון שעור אורחה-הימים ט"מ ש"ט

מהרואות מלך המשיח שליל": לימוד החת"ת היום-יום ומשם - לימוד יומי בפורשת השבע עם רשות. **ת הילים** - אמרות הילים כפי שנחלק לימות החודש (מצוין בספר הילים בתהילם) **ת ניא** - שיעור בתניא, כפי שנחלק לימות השנה

ליקש ולחtagשר

בתשובה שהתקבלה דבר על אבידה ברשות הרבנים שם האדם לא התיאש הרי שהיה עדין שיכת לו. כעבור מספר מים אשטו של האברך מצאה את הצעק על ריצפת האוטובוס...

סיפורים מהחיבים

בקהילתנו נעשו עניין האגורות קודש כבר לנוגה רגיל. באחד הפעמים פנתה אשה בבקשת ברכה לאחר שבמשך 10 שנים לא זכתה לילדים. כבר בفاتחתך רך האגורות קודש נזמן היה לראות את הברכה ואכן לשנה הבאה נולדו תאומים "ב"ה".

במקרה נוסף, הגיעו אשה מעוברת, שהרופאים המליצו לה לעשות "הפליה" עקב החשש מסויים. האשה גם קיבלה אישור של הרבניים לנווא. בהדרchtם הרב אנטיודה האשוה כתבה ובקשה ברכה להרין ברייא ותקין ולזרעא חיא וקימא. התשובה הכלילה הוראה שנארתה די מחרה לנכח חוות הדעת הרפואית עד כה - "לפנות לרופא נוסף", נאמר בתשובה.

הסבירה החברתית כולה לחצה על הרב משה לא להתעורר בעניין, מכיוון שמדובר בעניין של נשות. הרב משה בהסתמך על תשובה הרביה מה"מ שיל"ז המליך לאשה להמתין בכל אופן ובנטניות לפנות לרופא נוסף. לאחר שבוע האשוה עברה סדרת בדיקות נוספת אצל רופא חדש ומבדיקות עליה שהעובר בריא לחולוטין ושות סכנה לא נש��פת גם לאם. בתאריך המיעוד, לפני מעלה משנה, היא ילדה תינוק ברייא ושלם "ב"ה".

"זו שליחותנו כיים, מסכם הרב משה אנטיודה, להתקשר ולקשר ככל שייתיר אל אילנא דחיהי - ע"ז החיבים, הרב שיליט"א מליבוואויטש מלך המשיח".

הרבי משה אנטיודה עם הרבי שליט"א מלך המשיח בנטניה, הנחנכת לאחת הקהילות הגדלות של עולי אירן בישראל.

תפקידי של רב הקהילה

את תפקידי כרב הוא אכן וראה רק כמו שעונה לשאלות הלכתיות. "תפקידו הוא גם לקשר את הקהילה על משפחותיה לנשיא הדור", ובתוכם זה הוא מדגיש את חלקם של "אגרות הקודש".

בתוקופת לימודיו ב"כולל" ברעננה, סיפר לו אחד האברכים, עקיב שמו, שלאישתו אבד צ'ק פתוחה על סכום גדול. המשפחה הייתה אבודת עצות. היהיות ובדוק באוטם רגעים לא היו ברשותו "אגרות קודש" لكن הכנסיס את המכtab בשאלות-תשובה של הרב מה"מ שיל"ז על שולחן-ערון.

בקהילת עולי אירן בנטניה, כמו בכל קהילות ישראל ברחבי העולם כולו, מתפללים ובטוחים בישועת ה' אשר תביא לשיחורה של קבוצת היהודים שנשפטה השבת בשירותם שבאיין.

רבה של הקהילה בנטניה, הרב משה אנטיודה, יודע לפחות כי שיחورو הנסי של אל אדמור"ר הקודם רבי יוסף יצחק שניאורסון, מאאסטרו הקשה ברוסיה הקומוניסטית, ב-ג' תמוז קבע את סגולת הגאולה שבתאריך זה והחודש זה, לנצח. ובפרט שנים אלה הימים שנונות הניסים והפלאות.

"עטם תפקידי כרב הקהילה נוצע במלעלת שניים אלה", מספר הרב אנטיודה. "בשנת תש"נ (תהא שית ניסים) ביקר Gabai Binim'ס המרכז לעלי עליון בנטניה את הרב שליט"א מליבוואויטש מלך המשיח, ובקשו בעת חלוקת הדולרים לשולחן מטבחו ורב לקהילה. התשובה הייתה ברורה ביוותר: בקרוב יהיה רב לקהילה.

הכל בהשגחה פרטית

באותה תקופה, שהיא בהשגחה פרטית בחצר הרב שיליט"א מה"מ, אברך בשם משה אנטיודה, אשר בהשגחה-פרטית גם נמצא יושב באותה טיסחה חוזה לא-הקדוש יחד עם Gabai הקהילה, שמספר לו במלール השיחה על מצוקת המתפללים בנטניה. מעתה כל שנוטר היה "לסגור קצוות".

הרבי אנטיודה, עפי' הוראת הרב שליט"א מה"מ שקבע לימודי "סמכה" לרבעות, נבחן בהצלחה גם ב"היכל שלמה". ואכן לאחר ארבע שנים התמנה הרבי משה אנטיודה לרבה של קהילת עולי אין

נצח והדרך

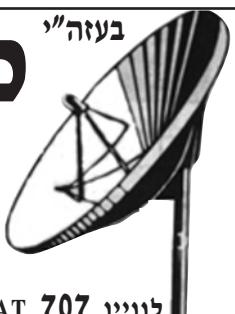
מדברי נשיא הדור משה צדקנו

בטחון לטיפול מוצלח

במענה למכתבו ... בו כותב אודוטה המיחס שלו, גיגום בדיורו, ואשר כבר שאל דעת רופא ולא הועל לו.

ולפלא קצת הדבר, שהרי רופאים מומחים במקצוע זה יש להם כמה דודים ואופני טיפול, ובטעו ימצאו גם המותאים בשביבו.

ועל להוציא ועקר הוא, אשר בכלל תלוי הוא במידה השובهة עכ"פ בטוחן עצמו ובמצח העצבים, שכן העצה העוזה בכ"א אפליו כשבועיים איזה טופלים, שיתחזק האדם במדת הבטחון, שהיא יסוד אמונהינו, בטחון בהשם יתברך שהוא בורא עולם

כל יום חמישי בשעה 9:00 בערב עדין זמן הגאולה שידורי ימות המשיח

שע", האגדה למען הגאולה האמיתית והשלמה. טל': 03-4633-6580

(בתדר של שידור הראש"כ הרב מרדכי אליהו שליט"א)

לווין 707 (west-1) ENTELSAT(FEC 3/4) Vertical pol. Sy. Rta. 10000 Freq. 10995

אין המערכת אחראית על תוכן הפירוטים בגליון